

3. Zorg: Afschaffen zorgtoeslag met compensatie via regulier instrumentarium

1. Is de Belastingdienst uitvoerder? Kan/moet deze taak door een andere uitvoerder worden uitgevoerd?	Na afschaffing van de zorgtoeslag is het geen taak meer voor de Belastingdienst/Toeslagen. Het uitfaseren duurt naar schatting circa 7 jaar, vanwege herzieningen, bezwaar en beroep.
2. Burgerperspectief.	Het voordeel voor de burger is met name administratief: hij hoeft geen aanvraag meer in te dienen en kent geen risico meer op verrekeringen van zorgtoeslag. Daar staat tegenover dat de compensatiemaatregelen voor de lagere inkomens onvoldoende zijn om het afschaffen van de zorgtoeslag te compenseren. Het is echter de vraag of deze maatregel daadwerkelijk een verbetering betekent voor de burger. De Daarnaast vervalt de directe relatie tussen het betalen van zorgpremie en het ontvangen van zorgtoeslag. Dit betekent dat ook stijging in zorgpremie of verhoging van het eigen risico niet meer direct worden gecompenseerd middels de toeslag. Met name voor burgers met lagere inkomens kan dit kwetsbaar zijn. Ook de compensatiemaatregelen zijn voor de lagere inkomens onvoldoende om het afschaffen van de zorgtoeslag te compenseren. Dit kan zelfs leiden tot zorgmijding door lagere inkomens.
3. Betreft het een verbetering/vereenvoudiging?	Het uitfaseren van de zorgtoeslag is een vereenvoudiging voor de uitvoering.
4. Onder welke voorwaarden kan de Belastingdienst dit uitvoeren?	Er bestaan twijfels over de rechtmatigheid van het fiscaliseren van deze voorziening binnen de Europeesrechtelijke context. Hierover moet helderheid zijn.
5. Handhaafbaarheid (inclusief risico op fraude)	De zorgtoeslag hoeft op termijn niet meer te worden gehandhaafd.
6. Inschatting van de uitvoeringskosten	M: 50-100 fte (€4 - €8 miljoen)
7. Met welke implementatietermijn dient rekening te worden gehouden	M: 1-3 jaar. Betreft ICT- aanpassingen en aanpassingen van werkprocessen van gemiddelde complexiteit. Beperkte systeemaanpassingen
8. Uitvoerbaarheid (indien 1 ja is)	Nadat een alternatief beleid is ontwikkeld en geïmplementeerd kan de zorgtoeslag worden afgeschaft. Toeslagjaren die nog niet definitief zijn vastgesteld kunnen dan nog enkele jaren worden herzien en tegen alle beschikkingen is nog bezwaar en beroep mogelijk. Uitfasering van de zorgtoeslag kost daarom naar schatting 7 jaar.

Met opmerkingen ☐: Graag check

Met opmerkingen ☐: Volledige uitfasering zal langer duren, omdat er tot 12 jaar nieuwe inkomens binnen kunnen komen. Aanpassing van de deze termijn tot 5 jaar kan de uitfaseringstermijn verkorten.

Met opmerkingen ☐: Dit speelt hier m.i. niet, want de compensatie gaat via het bestaande instrumentarium, waarbij geen koppeling is met de zorgkosten/-vergoedingen.

Met opmerkingen ☐: Graag een check

4. Zorg: Afschaffen zorgtoeslag met compensatie via regulier instrumentarium en door het verhogen van de leeftijdsgrens voor de zorgverzekering naar 22 jaar

1. Is de Belastingdienst uitvoerder? Kan/moet deze taak door een andere uitvoerder worden uitgevoerd?	Na afschaffing van de zorgtoeslag is het geen taak meer voor de Belastingdienst/Toeslagen. Het uitfasen duurt naar schatting circa 7 jaar, vanwege herzieningen, bezwaar en beroep.
2. Burgerperspectief.	Het voordeel voor de burger is met name administratief: hij hoeft geen aanvraag meer in te dienen en kent geen risico meer op verrekeningen van zorgtoeslag. <u>Daar staat tegenover dat de compensatiemaatregelen voor de lagere inkomens onvoldoende zijn om het afschaffen van de zorgtoeslag te compenseren. In de compensatie wordt ook geen onderscheid naar jonger of ouder dan 22 gemaakt.</u> Daarnaast vervalt de <u>Het is echter de vraag of deze maatregel daadwerkelijk een verbetering betekent voor de burger. De directe relatie tussen het betalen van zorgpremie en het ontvangen van zorgtoeslag vervalt. Dit betekent dat ook stijging in zorgpremie of verhoging van het eigen risico niet meer direct worden gecompenseerd middels de toeslag.</u> Met name voor burgers met lagere inkomens kan dit kwetsbaar zijn. <u>Ook de compensatiemaatregelen zijn voor de lagere inkomens onvoldoende om het afschaffen van de zorgtoeslag te compenseren. In de compensatie wordt geen onderscheid naar jonger of ouder dan 22 gemaakt. Dit kan zelfs leiden tot zorgmijding door lagere inkomens.</u>
3. Betreft het een verbetering/vereenvoudiging?	De zorgtoeslag hoeft op termijn niet meer te worden gehandhaafd.
4. Onder welke voorwaarden kan de Belastingdienst dit uitvoeren?	Er bestaan twijfels over de rechtmatigheid van het fiscaliseren van deze voorziening binnen de Europeesrechtelijke context. Hierover moet helderheid zijn.
5. Handhaafbaarheid (inclusief risico op fraude)	Handhaving wordt eenvoudiger omdat de zorgtoeslagregeling niet meer gehandhaafd hoeft te worden.
6. Inschatting van de uitvoeringskosten	M: 50-100 fte (€4 - €8 miljoen)
7. Met welke implementatietermijn dient rekening te worden gehouden	M: 1-3 jaar. Betreft ICT- aanpassingen en aanpassingen van werkprocessen van gemiddelde complexiteit. Beperkte systeemaanpassingen

Met opmerkingen : Graag check

Met opmerkingen : Zie opmerking bij 3

Met opmerkingen : Geldt dit ook hier net als fiche 3?

Met opmerkingen : M.i. is dit zowel hier als bij 3 niet aan de orde.

8. Uitvoerbaarheid (indien 1 ja is)	Nadat een alternatief beleid is ontwikkeld en geïmplementeerd kan de zorgtoeslag worden afgeschaft. Toeslagjaren die nog niet definitief zijn vastgesteld kunnen dan nog enkele jaren worden herzien en tegen alle beschikkingen is nog bezwaar en beroep mogelijk. Uitfasering van de zorgtoeslag kost daarom naar schatting 7 jaar.
-------------------------------------	---

5.a Zorg: Afschaffen zorgtoeslag met compensatie via regulier instrumentarium en door het verlagen van de nominale premie

1. Is de Belastingdienst uitvoerder? Kan/moet deze taak door een andere uitvoerder worden uitgevoerd?	Na afschaffing van de zorgtoeslag is het geen taak meer voor de Belastingdienst/Toeslagen. Het uitfaseren duurt naar schatting circa 7 jaar, vanwege herzieningen, bezwaar en beroep.
2. Burgerperspectief.	Het voordeel voor de burger is met name administratief: hij hoeft geen aanvraag meer in te dienen en kent geen risico meer op verrekeningen van zorgtoeslag. Daar staat tegenover dat de compensatiemaatregelen voor de lagere inkomens onvoldoende zijn om het afschaffen van de zorgtoeslag te compenseren. In de compensatie wordt ook geen onderscheid naar jonger of ouder dan 22 gemaakt. Daarnaast vervalt de directe relatie tussen het betalen van zorgpremie en het ontvangen van zorgtoeslag. Dit betekent dat na de initiële verlaging van de zorgpremie een stijging in zorgpremie of verhoging van het eigen risico niet meer direct worden gecompenseerd middels de toeslag. Met name voor burgers met lagere inkomens kan dit kwetsbaar zijn. Dit kan zelfs leiden tot zorgmijding door lagere inkomens. Er is verzilveringsproblematiek: Mensen zonder inkomen hebben geen voordeel van verhoging van de heffingskorting. Juist voor deze doelgroep is de zorgtoeslag vaak erg belangrijk om gebruik te maken van de zorg. Bijvoorbeeld 18-jarigen met een krantenwijk hebben geen recht op heffingskorting. Verlaging van de nominale premie is een voordeel voor alle zorgverzekerden, ook die met hoge inkomens. De laagste inkomens, met name de burgers zonder heffingskorting, gaan er op achteruit.
3. Betreft het een verbetering/vereenvoudiging?	Het uitfaseren van de zorgtoeslag is een vereenvoudiging voor de uitvoering.
4. Onder welke voorwaarden kan de Belastingdienst dit uitvoeren?	Er bestaan twijfels over de rechtmatigheid van het fiscaliseren van deze voorziening binnen de Europeesrechtelijke context. Hierover moet helderheid zijn.

Met opmerkingen : Graag check

Met opmerkingen : Zie opmerking bij 3

Met opmerkingen : Geldt dit ook hier net als fiche 3?

Met opmerkingen : M.i. is dit zowel hier als bij 3 niet aan de orde.

5. Handhaafbaarheid (inclusief risico op fraude)	De zorgtoeslag hoeft op termijn niet meer te worden gehandhaafd.
6. Inschatting van de uitvoeringskosten	M: 50-100 fte (€4 - €8 miljoen)
7. Met welke implementatietermijn dient rekening te worden gehouden	M: 1-3 jaar. Betreft ICT- aanpassingen en aanpassingen van werkprocessen van gemiddelde complexiteit. Beperkte systeemaanpassingen
8. Uitvoerbaarheid (indien 1 ja is)	Nadat een alternatief beleid is ontwikkeld en geïmplementeerd kan de zorgtoeslag worden afgeschaft. Toeslagjaren die nog niet definitief zijn vastgesteld kunnen dan nog enkele jaren worden herzien en tegen alle beschikkingen is nog bezwaar en beroep mogelijk. Uitsluiting van de zorgtoeslag kost daarom naar schatting 7 jaar.

5.b Zorg: Afschaffen zorgtoeslag met compensatie door het verlagen van de nominale premie

1. Is de Belastingdienst uitvoerder? Kan/moet deze taak door een andere uitvoerder worden uitgevoerd?	Na afschaffing van de zorgtoeslag is het geen taak meer voor de Belastingdienst/Toeslagen. Het uitsluiten duurt naar schatting circa 7 jaar, vanwege herzieningen, bezwaar en beroep.
2. Burgerperspectief.	<u>Het voordeel voor de burger is met name administratief: hij hoeft geen aanvraag meer in te dienen en kent geen risico meer op verrekeningen van zorgtoeslag. Voor de burger is het ook prettig dat de zorgpremie vast staat op maximaal wordt verlaagd tot ongeveer 199 euro per jaar (voor alleenstaande). Daar staat tegenover dat een forse verhoging van met name de eerste schijf tot hogere belastingdruk leidt. Met name het feit dat de tweede schijf lager is, is moeilijk uit te leggen. Daarnaast vervalt de directe relatie tussen het betalen van zorgpremie en het ontvangen van zorgtoeslag. Dit betekent dat na de initiële verlaging van de zorgpremie een stijging in zorgpremie of verhoging van het eigen risico niet meer direct worden gecompenseerd middels de toeslag. Met name voor burgers met lagere inkomens kan dit kwetsbaar zijn. Dit kan zelfs leiden tot zorgmijding door lagere inkomens.</u>

Met opmerkingen Graag check

Met opmerkingen Ik lees in het voorstel geen maximering, maar een verhoging van de rijksbijdrage in het zorgverzekeringsfonds, waardoor de zorgverzekeraars de premie kunnen verlagen. Het is echter geen vast maximum. Het bedrag zal de per verzekeraar kunnen verschillen.

3. Betreft het een verbetering/vereenvoudiging?	Het uitfaseren van de zorgtoeslag is een vereenvoudiging voor de uitvoering.
4. Onder welke voorwaarden kan de Belastingdienst dit uitvoeren?	
5. Handhaafbaarheid (inclusief risico op fraude)	De zorgtoeslag hoeft op termijn niet meer te worden gehandhaafd.
6. Inschatting van de uitvoeringskosten	M: 50-100 fte (€4 - €8 miljoen)
7. Met welke implementatietermijn dient rekening te worden gehouden	M: 1-3 jaar. Betreft ICT- aanpassingen en aanpassingen van werkprocessen van gemiddelde complexiteit. Beperkte systeemaanpassingen
8. Uitvoerbaarheid (indien 1 ja is)	Nadat een alternatief beleid is ontwikkeld en geïmplementeerd kan de zorgtoeslag worden afgeschaft. Toeslagjaren die nog niet definitief zijn vastgesteld kunnen dan nog enkele jaren worden herzien en tegen alle beschikkingen is nog bezwaar en beroep mogelijk. Uitfasering van de zorgtoeslag kost daarom naar schatting 7 jaar.

Met opmerkingen : Gaarne aanvullen indien nodig.

6. Zorg: Afschaffen zorgtoeslag met compensatie via regulier instrumentarium en door een generieke inkomensonafhankelijke aanvulling uitgekeerd via een uitkeringsinstantie

1. Is de Belastingdienst uitvoerder? Kan/moet deze taak door een andere uitvoerder worden uitgevoerd?	De Belastingdienst beschikt over de gegevens en de infrastructuur om deze regeling uit te voeren. Het is echter de vraag of dit een fiscale taak is.
2. Burgerperspectief.	Door de bijdrage aan de zorgpremie jaarlijks uit te keren, wordt de doelbinding minder duidelijk. Met name bij burgers met schulden bestaat het risico dat dit geld direct weer uitgegeven wordt aan andere zaken. <u>Ook is de vraag wat de toegevoegde waarde is van de vaste aanvulling met bijbehorende uitvoeringslasten voor burger en overheid ten opzichte van een verlaging van de zorgpremie zoals bij 5b.</u> Omdat de uitkering generiek is, is hij minder gericht op lagere inkomens. Dat betekent dat huishoudens met lage inkomens (de doelgroep van de zorgtoeslag) er op achteruit gaatgaan.
3. Betreft het een verbetering/vereenvoudiging?	Op voorhand is het uitkeren van een generieke uitkering niet erg ingewikkeld. Van belang is de wijze waarop dit wordt ingericht en welke uitzonderingen eventueel worden ingepast. Het risico bestaat dat de regeling als gevolg van details alsnog zeer complex wordt. <u>Verder zal de doelgroep fors toenemen als de uitkering inkomensonafhankelijk wordt en dus iedere verzekerde er aanspraak op kan maken.</u>

	Het uitkeren van een inkomensafhankelijke aanvulling zal naar verwachting dezelfde complexiteit kennen als het huidige toeslagenstelsel.
4. Onder welke voorwaarden kan de Belastingdienst dit uitvoeren?	Van alle burgers moet het actuele rekeningnummer bekend zijn.
5. Handhaafbaarheid (inclusief risico op fraude)	De zorgtoeslag hoeft op termijn niet meer te worden gehandhaafd.
6. Inschatting van de uitvoeringskosten	M: 50-100 fte (€4 - €8 miljoen)
7. Met welke implementatietermijn dient rekening te worden gehouden	M: 1-3 jaar. Betreft ICT- aanpassingen en aanpassingen van werkprocessen van gemiddelde complexiteit. Beperkte systeemaanpassingen
8. Uitvoerbaarheid (indien 1 ja is)	Nadat een alternatief beleid is ontwikkeld en geïmplementeerd kan de zorgtoeslag worden afgeschaft. Toeslagjaren die nog niet definitief zijn vastgesteld kunnen dan nog enkele jaren worden herzien en tegen alle beschikkingen is nog bezwaar en beroep mogelijk. Uitsluiting van de zorgtoeslag kost daarom naar schatting 7 jaar.

7. Zorg: Afschaffen zorgtoeslag met compensatie via regulier instrumentarium en door een generieke inkomensafhankelijke aanvulling uitgekeerd via een inkomensafhankelijke uitkeerbare heffingskorting

1. Is de Belastingdienst uitvoerder? Kan/moet deze taak door een andere uitvoerder worden uitgevoerd?	Het uitkeren van een inkomensafhankelijke generieke uitkering is in beginsel geen taak voor de Belastingdienst.
2. Burgerperspectief.	Zorgtoeslag is inkomensafhankelijk en bedoeld om huishoudens met lagere inkomens te ondersteunen. Wanneer deze vervangen wordt door een generieke uitkering, is dit nadelig voor huishoudens met lage inkomens. <u>Er lijkt geen sprake van een verlichting van de administratieve lasten voor de burger, maar slechts een verschuiving van de zorgtoeslag naar de inkomensheffing.</u>
3. Betreft het een verbetering/vereenvoudiging?	Op eerste oog lijkt het een vereenvoudiging, omdat het een generieke uitbetaling betreft. Daar staat echter tegenover dat de inkomensafhankelijke heffingskorting voor veel mensen uitgekeerd moet worden op een aanslag Inkomstenbelasting, waarvoor een jaarlijkse aangifte nodig is. Dit is een toename van administratieve lasten en uitvoeringslasten.

4. Onder welke voorwaarden kan de Belastingdienst dit uitvoeren?	De uitkering loopt via de fiscaliteit. Dit betekent dat de gehele doelgroep een aangifte Inkomstenbelasting in moet gaan vullen. Dit leidt tot de voorwaarden van opschaling van capaciteit in dienstverlening en aangiftebehandeling. <u>Er bestaan twijfels over de gevolgen van het fiscaliseren van deze specifiek op de zorgkosten gerichte voorziening binnen de Europeesrechtelijke context. Het risico bestaat dat de heffingskorting exporteerbaar wordt. Hierover moet helderheid zijn.</u>
5. Handhaafbaarheid (inclusief risico op fraude)	De zorgtoeslag hoeft op termijn niet meer gehandhaafd te worden.
6. Inschatting van de uitvoeringskosten	X: 100-500 fte (€8 - € 40 miljoen)
7. Met welke implementatietermijn dient rekening te worden gehouden	XL: 5-10< jaar. Betreft de ontwikkeling van nieuwe en complexe systemen en werkprocessen
8. Uitvoerbaarheid (indien 1 ja is)	Nadat een alternatief beleid is ontwikkeld en geïmplementeerd kan de zorgtoeslag worden afgeschaft. Toeslagjaren die nog niet definitief zijn vastgesteld kunnen dan nog enkele jaren worden herzien en tegen alle beschikkingen is nog bezwaar en beroep mogelijk. Uittasering van de zorgtoeslag kost daarom naar schatting 7 jaar. Het beschrijven van de gehele doelgroep met een aangifte en hen bij aanslag een verzilverbare heffingskorting uitkeren is uitvoerbaar maar is een grote belasting voor de uitvoering, in combinatie met een ingrijpende structuuraanpassing in de IV.

Met opmerkingen : In het fiche wordt ook gesproken over meelopen in de loonheffing. Dat zou betekenen dat ook de werkgevers en uitkeringsverstrekkers een rol krijgen. Dat zal echter ook gevolgen hebben voor de loonaangifteketen van de BD. Moeten we daar nog iets over zeggen?

11 Afschaffen van toeslagen en terugsluizen via bestaande instrumenten

1. Is de Belastingdienst uitvoerder? Kan/moet deze taak door een andere uitvoerder worden uitgevoerd?	Ja
2. Burgerperspectief.	Deze optie laat geen ruimte voor maatwerk en heeft verstrekende inkomens gevolgen voor burgers. Een grote groep burgers gaat erop achteruit. <u>Met name huishoudens met lage inkomens zullen tegen het verzilveringsprobleem aanlopen.</u> Dit is een politieke keuze. De burger ervaart administratief een grote vooruitgang doordat Toeslagen niet meer op hem van toepassing zijn. Het risico op te veel ontvangen en terug moeten betalen neemt flink af.

3. Betreft het een verbetering/vereenvoudiging?	Eenvoudiger is het zeker.
4. Onder welke voorwaarden kan de Belastingdienst dit uitvoeren?	Een lange implementatietermijn
5. Handhaafbaarheid (inclusief risico op fraude)	Doordat 3 van de 4 toeslagen worden afgeschaft, wordt uiteindelijk de handhaafbaarheid vergroot.
6. Inschatting van de uitvoeringskosten	S: <50 fte (<€4 miljoen)
7. Met welke implementatietermijn dient rekening te worden gehouden	L: 3-5 jaar. Betreft omvangrijke en complexe ICT- en werkprocesaangepassing op bestaande systemen of de ontwikkeling van nieuwe systemen of werkprocessen tot gemiddelde complexiteit.
8. Uitvoerbaarheid (indien 1 ja is)	Qua Toeslagen een forse vereenvoudiging. Op termijn technisch uitvoerbaar maar met enorme negatieve inkomenseffecten voor de allerzwaksten. Er is een grotere groep die de aftrek van zorgkosten niet kan benutten en beroep doet op de TSZ (Tegemoetkoming specifieke zorgkosten)-regeling. Dit is niet van tevoren in kaart te brengen.

12. Een basisinkomen

1. Is de Belastingdienst uitvoerder? Kan/moet deze taak door een andere uitvoerder worden uitgevoerd?	Het is niet logisch dat de Belastingdienst dit zou uitvoeren aangezien het een forse uitbreiding van de niet fiscale taken zou betekenen. De Belastingdienst heeft geen unieke infrastructuur. De Belastingdienst zou wel gegevens moet gaan leveren aan de instantie die deze optie zou uitvoeren.
2. Burgerperspectief.	Een basisinkomen zou het bestaande gerichte stelsel van inkomensondersteuning met onder andere toeslagen vervangen. De (veel) mindere gerichtheid brengt hogere kosten met zich mee die worden gefinancierd uit hogere belastingen. Betreft een grote vereenvoudiging voor de burger.
3. Betreft het een verbetering/vereenvoudiging?	Aanvragen voor zorgtoeslag, kindgebonden budget, huurtoeslag en kinderopvangtoeslag komen te vervallen. Ook wijzigingen hoeven voor deze toeslagen niet te worden doorgegeven. Dit is een versimpeling ten opzichte van het huidige stelsel. Ook minimumuitkeringen zoals bijstand en AOW hoeven niet meer te worden aangevraagd en aan voorwaarden voor met name de bijstand hoeft niet meer te worden voldaan.
4. Onder welke voorwaarden kan de Belastingdienst dit uitvoeren?	nvt

5. Handhaafbaarheid (inclusief risico op fraude)	N.v.t.
6. Inschatting van de uitvoeringskosten	M
7. Met welke implementatietermijn dient rekening te worden gehouden	XL: 5-10< jaar. Betreft de ontwikkeling van nieuwe en complexe systemen en werkprocessen
8. Uitvoerbaarheid (indien 1 ja is)	Op de lange termijn uitvoerbaar maar fors meer budget vereist samen met complete herziening van het sociale stelsel. Wel (veel) eenvoudiger voor burgers.

13 Basisinkomen uitgekeerd als uitkeerbare heffingskorting

1. Is de Belastingdienst uitvoerder? Kan/moet deze taak door een andere uitvoerder worden uitgevoerd?	De inkomensafhankelijke uitkeerbare heffingskorting past niet in het afwegingskader niet fiscale taken. Zie Fiche 16 voor uitgebreide gevolgen op dat vlak.
2. Burgerperspectief.	De huidige schattingsproblematiek wordt hiermee verholpen. Dit is een verbetering voor de burger. Dat is echter ook zo als toeslagen inkomensafhankelijk zouden worden. De variant via uitkeerbare heffingskorting is dan complexer omdat iedere Nederlander aangifte IB moet gaan doen. Groot negatief effect op het doenvermogen van de meest kwetsbare groep. Gevolgen voor de hulp bij aangifte. Een grote groep is niet zelfredzaam en heeft hulp nodig. Deze moet dan bij familie, advieskantoor of HuBa aankloppen. Het aantal terugvorderingen wordt naar verwachting minder.
3. Betreft het een verbetering/vereenvoudiging?	Nee. De korting op zichzelf wel, want die vervangt veel andere regelingen, maar de vergroting van de aangifte-doelgroep met alle bijbehorende problematiek maakt het netto complexer.
4. Onder welke voorwaarden kan de Belastingdienst dit uitvoeren?	Forse IV investeringen, uitbreiding van de hulpcapaciteit binnen én buiten de Belastingdienst. <u>Er bestaan vragen over de gevolgen van het fiscaliseren van toeslagen binnen de Europeesrechtelijke context. Moet de heffingskorting geëxporteerd worden? Hierover moet helderheid zijn</u>
5. Handhaafbaarheid (inclusief risico op fraude)	De aanwas van de doelgroep betreft mensen die nu geen aangifte doen. Deze groep is gemiddeld minder zelfredzaam. Er is extra aandacht nodig voor (onbedoelde) fouten en voor niet-naleving van de aangifteplicht.
6. Inschatting van de uitvoeringskosten	M
7. Met welke implementatietermijn dient rekening te worden gehouden	L: 3-5 jaar. Betreft omvangrijke en complexe ICT- en werkprocesaanpassingen op bestaande

Met opmerkingen : Hoe zit het met de LH?

	systemen of de ontwikkeling van nieuwe systemen of werkprocessen tot gemiddelde complexiteit
8. Uitvoerbaarheid (indien 1 ja is)	Technisch op de langere termijn uitvoerbaar, maar met negatieve effecten voor een deel van de burgers, met name de meest kwetsbare, door een forse vergroting van de aangiftegroep.

14. Een basisbehoefentoeslag

1. Is de Belastingdienst uitvoerder? Kan/moet deze taak door een andere uitvoerder worden uitgevoerd?	Het voorstel past bij de taken van de Belastingdienst.
2. Burgerperspectief.	Het voorstel heeft vanuit burgerperspectief geen of zeer beperkte voordelen. Het blijft een inkomensafhankelijke toeslag die op voorschot wordt uitbetaald met de bijbehorende mentale lasten en het risico op terugvorderingen en nabetalings. Anders dan in het fiche staat, lijken de parameters niet sterk gereduceerd. Slechts de leeftijd van de kinderen lijkt er uit te zijn gehaald. De huur, de zorgkosten, het aantal kinderen, het al of niet hebben van een fiscale partner, het huishoudinkomen en het vermogen zijn bepalend voor de hoogte van de toeslag. Alhoewel de burger maar één aanvraag hoeft te doen, dient hij de wijzigingen juist en tijdig door te voeren. De gegevens die hij aan dient te leveren voor de aanvraag en het doorgeven van wijzigingen lijkt niet veel minder. Hiermee zijn ook de administratieve lasten voor burgers niet (veel) minder. De voorspelbaarheid van het effect van wijzigingen in de situatie van de burger wordt minder, omdat iedere wijziging doorwerkt in één formule. De parameters zijn wel geharmoniseerd en er zijn minder uitzonderingen. Enerzijds maakt dit het eenvoudiger voor de burger. Anderzijds kan er ook minder maatwerk worden geleverd.

	De vraag reist ook wat het betekent als je bijvoorbeeld alleen zorgkosten hebt. Ontvang je dan een gedeeltelijke toeslag?
3. Betreft het een verbetering/vereenvoudiging?	De rekenregel is eenvoudiger dan het huidige stelsel. De parameters lijken niet veel minder, maar ze zijn wel geharmoniseerd. Dit maakt uitvoering ook enigszins eenvoudiger. Indien dit voorstel met zich meebrengt dat er opdracht gegeven wordt door en afgerekend wordt met één ministerie, dan is dat een vereenvoudiging van de uitvoering ten opzichte van het huidige stelsel.
4. Onder welke voorwaarden kan de Belastingdienst dit uitvoeren?	De Belastingdienst onderschrijft de vragen en complexiteit rond de exporteerbaarheid van samengevoegde toeslagen. Onduidelijk is óf en hoe dit toegespitst kan worden naar doeleinden en welke budgettaire effecten en uitvoeringsovereenkomsten deze exporteerbaarheid vergen. Het is nog niet duidelijk hoe afgebouwd gaat worden. Omwillen van de uitvoerbaarheid dient er bij dit voorstel opdracht gegeven te worden door en afgerekend te worden met één ministerie. <u>Vraagpunt is hoe het voorstel past binnen de Europeesrechtelijke context. Moet de toeslag geëxporteerd worden? En ziet dat dan op de toeslag als geheel of de losse elementen? Hierover moet helderheid zijn.</u>
5. Handhaafbaarheid (inclusief risico op fraude)	Handhaafbaarheid wordt iets eenvoudiger in verband met het niet opnemen van de kinderopvangtoeslag.
6. Inschatting van de uitvoeringskosten	M: 50-100 fte (€4 - €8 miljoen)
7. Met welke implementatietermijn dient rekening te worden gehouden	XL: 5-10< jaar. Betreft de ontwikkeling van nieuwe en complexe systemen en werkprocessen
8. Uitvoerbaarheid (indien 1 ja is)	De uitvoering van dit voorstel brengt risico's voor de interactie en communicatie met

Met opmerkingen : Heb dit hier ook maar even als vraag opgenomen, omdat

Met opmerkingen : Vind ik een beetje een vreemde zin. De handhaafbaarheid van de nieuwe regeling is beter dan nu, omdat niet alle huidige regelingen worden meegenomen.

	burgers. Door de integratie worden de gevolgen van bepaalde wijzigingen lastiger uitlegbaar en minder voorspelbaar. Bovendien zijn er weinig voordelen voor de burger, maar worden zij wel geconfronteerd met een majeure wijziging. Doordat de koppeling met specifieke toeslagen ontbreekt, kunnen burgers mentaal de bijdragen minder goed verbinden met de specifieke doelen zoals huur, zorg. Om te voorkomen dat het geld te vroeg of aan andere doelen wordt uitgegeven, wat kan leiden tot schulden problematiek, is goede communicatie en dienstverleningen cruciaal. Wat betekent dit voor de systemen De exporteerbaarheid brengt complexiteitsrisico's met zich mee. Uitvoerbaar.
--	---

Met opmerkingen ; Graag nog toevoeging wat dit betekent voor de systemen.

15. Integratie van toeslagen en inkomstenbelasting waarbij sterk vereenvoudigd wordt.

1. Is de Belastingdienst uitvoerder? Kan/moet deze taak door een andere uitvoerder worden uitgevoerd?	Dit voorstel past bij de taken van de Belastingdienst. Er zijn verschillende manieren waarop de toelages kunnen worden uitgekeerd: als aparte uitkering of als uitkeerbare heffingskortingen. Met betrekking tot de problematiek rond verzilverbare heffingskortingen verwijs ik naar fiche 16. Voor de aparte uitkering van de toelages kan gekozen worden voor uitvoering door een aparte uitkeringsinstantie.
2. Burgerperspectief.	Doordat de toelages inkomensonafhankelijk zijn en in het huidige toeslagenstelsel veel terugvorderingen het gevolg zijn van onzekerheid over het actuele inkomen, kan dit positieve gevolgen hebben voor het aantal, vooral kleinere terugvorderingen. Er wordt echter nog geen keus gemaakt of er uit wordt gegaan van de actuele gegevens, er terug gekeken wordt of dat burgers hier een keus in krijgen. Het belastingdeel is op individueel niveau en kan in principe geheel via de loonheffing verlopen. Dat betekent dat werknemers

	waarvoor de werkgever loonheffing afdraagt geen aangifte inkomstenbelasting meer hoeven te doen. De inhoudingsplichtige hoeft niet het aantal kinderen te toetsen. Door de vereenvoudiging van de verschillende parameters, lijkt het maatwerk minder te worden. Het is bijvoorbeeld nog de vraag in hoeverre dit voorstel rekening houdt met de verschillende financiële situaties van verschillende soorten huishoudens. Zo ontvangen burgers met een hogere huur geen hogere toelage. Dit kan ervoor zorgen dat sommige burgers in de problemen komen met het betalen van hun woning. Ook kan niet goed ingeschat worden wat de effecten zijn voor huishoudens met schulden. Voor uitzonderingen of verbijzonderingen lijkt nog geen sprake in dit voorstel.
3. Betreft het een verbetering/vereenvoudiging?	Het voorstel geeft een aanzienlijke vereenvoudiging van het aantal variabelen en een versimpeling van de grondslagen. Zowel de aangifte voor de inkomstenbelasting als het aanvragen en wijzigen van toelages wordt hiermee sterk vereenvoudigd. Door het samenvoegen van fiscaal en sociaal en de internationale componenten kan er behoefte (gaan) bestaan aan uitzonderingen, wat de complexiteit weer wat kan verhogen.
4. Onder welke voorwaarden kan de Belastingdienst dit uitvoeren?	Het voorstel vergt nog de nodige uitwerking. Zonder deze nadere uitwerking kan nog geen goede inschatting gemaakt worden van de risico's en de randvoorwaarden. Met betrekking tot de problematiek rond verzilverbare heffingskortingen verwijs ik naar fiche 16.
5. Handhaafbaarheid (inclusief risico op fraude)	Door de sterke vereenvoudiging van de variabelen en de grondslagen, wordt ook de controle op de aangeleverde gegevens eenvoudiger en worden de risico's op fraude verkleint. Omdat de uitkeringen op huishoudniveau plaatsvindt moet de huishoudsamenstelling actueel gehouden worden om dubbel uitbetalen in combinatie met hoge terugvorderingen te voorkomen.

6. Inschatting van de uitvoeringskosten	=: geen effect of blijft grosso modo gelijk
7. Met welke implementatietermijn dient rekening te worden gehouden	XL: 5-10< jaar. Betreft de ontwikkeling van nieuwe en complexe systemen en werkprocessen. Omdat het voorstel nog veel vraagstukken openlaat, kan nog niet goed worden ingeschat met welke implementatietermijn rekening gehouden moet worden.
8. Uitvoerbaarheid (indien 1 ja is)	Het voorstel vergt de ontwikkeling van een geheel nieuw belastingen- en toelagensysteem. Dit komt tot uiting in de massale processen, IV, de gegevensverwerking, de bestuurlijke en verantwoordingsinformatie. Wat deze effecten precies zullen zijn is nog moeilijk in te schatten gezien de keuzes die nog moeten worden gemaakt met betrekking tot de wijze van uitbetalen en de uitvoerder van de toelagen. Na implementatie lijkt dit voorstel zowel de uitvoering van belastingen als dat van de toelages aanzienlijk te vereenvoudigen, ten opzichte van het huidige stelsel. Ook voor burgers is het voorstel begrijpelijker en minder complex dan het huidige belastingen- en toeslagenstelsel. Het feit dat iedereen, los van de hoogte van het inkomen een toelage gaat ontvangen (wat eventueel "rechtgetrokken" wordt in box 3 en 4) kan tot onbegrip leiden en vergt duidelijke communicatie. Doordat de toelages niet meer gelabeld zijn aan bijvoorbeeld zorg of huur, bestaat het risico dat het geld te snel of aan andere doelen wordt uitgegeven. De communicatie hierover, de dienstverlening en de wijze en het moment van uitbetaling spelen hierbij een grote rol. Als de toelages gefiscaliseerd worden, <u>is de vraag hoe dit past binnen de Europeesrechtelijke context. Moet de toelage geëxporteerd worden? En ziet dat dan op de toelage als geheel of de losse elementen? ontstaat de vraag of dat Europeesrechtelijk wel mogelijk is.</u> Dit voorstel lijkt vooralsnog, onder voorbehoud van de genoemde aspecten die nog nadere uitwerking behoeven, uitvoerbaar.

16 Nieuw instrument: uitkeerbare heffingskorting

1. Is de Belastingdienst uitvoerder? Kan/moet deze taak door een andere uitvoerder worden uitgevoerd?	De inkomensafhankelijke uitkeerbare heffingskorting past niet in het afwegingskader niet fiscale taken. De inkomensafhankelijke eventueel wel.
2. Burgerperspectief.	Een enorme groep mensen gaan door deze systematiek in het VA-traject komen. Het creëert een extra omweg voor kwetsbare burgers. Het risico op niet gebruik neemt toe. Als door de maatregel Toeslagen verdwijnen scheelt dat burgers deze complexiteit. Daar staat tegenover dat zij nu in het, nog complexere, IB-stelsel met een voorlopige aanslag gevolgd door een <i>jaarlijkse</i> aangifte gaan vallen. Het maakt de IB ook extra complex. Veel burgers zullen hulp van een tussenpersoon of de hulp bij aangifte (HUBA) moeten inschakelen. Ook kunnen er complexe situaties ontstaan als bijvoorbeeld de huishoudsamenstelling verandert of als van werkgever wordt gewisseld. De ruimte voor maatwerk is weg. Er wordt wel toekenningszekerheid geboden.
3. Betreft het een verbetering/vereenvoudiging?	Door de invoering van uitkeerbare heffingskortingen wordt het belastingstelsel ook gebruikt voor het doen van uitkeringen en neemt de Belastingdienst de uitkeringstaak van de B/Toeslagen of andere uitkeringsorganisaties over. Het verplaatst de bestaande problematiek. Het wordt flink complexer, met name als de werkgever via de LH niet-fiscale aspecten moet toepassen, zoals het aantal kinderen.
4. Onder welke voorwaarden kan de Belastingdienst dit uitvoeren?	Afhankelijk van de uiteindelijke vormgeving van de uitkeerbare heffingskorting heeft de Belastingdienst meer gegevens nodig om de aanslag inkomstenbelasting vast te stellen (hoogte huur, aantal en leeftijd kinderen, aanwezigheid zorgverzekering et cetera). Dit leidt tot hogere uitvoeringskosten en hogere administratieve lasten, met name voor belastingplichtigen die nu geen toeslag ontvangen en voor de 20% van de toeslagontvangers die nu geen aangifte hoeven te doen. Dit implementeren is een majeure systeemwijziging, in de portfolio's van Toeslagen, gegevens en IH, terwijl daar sprake is van krapte. Gegevenslevering moet tot stand worden gebracht tussen de reguliere

Met opmerkingen : Wat wordt hier mee bedoeld? Het probleem blijft toch bestaan dat iemand bij een VA een schatting moet maken en pas bij de DA het werkelijke recht wordt bepaald?

	Belastingdienst en Toeslagen. Er is een lange lead time en grote aanloopkosten. Mogelijk is er een vangnet nodig. Verder is het ten eerste aan te raden om zaken als partnerbegrip, vermogensbegrip en verrekening te uniformeren alvorens Toeslagen op deze manier in de reguliere Belastingheffing worden geïntegreerd, omdat anders binnen één formeel stelsel deze verschillen moeten worden ondergebracht. <u>Vraagpunt is hoe het voorstel past binnen de Europeesrechtelijke context. Moet de heffingskorting geëxporteerd worden? Hierover moet helderheid zijn.</u>
5. Handhaafbaarheid (inclusief risico op fraude)	Frauderisico met de LH.
6. Inschatting van de uitvoeringskosten	Afhankelijk van de vormgeving en of Toeslagen geheel en inééns worden afgeschaft S: <50 fte (<€4 miljoen) – XXL.
7. Met welke implementatietermijn dient rekening te worden gehouden	L: 3-5 jaar. Betreft omvangrijke en complexe ICT- en werkprocesaanpassingen op bestaande systemen of de ontwikkeling van nieuwe systemen of werkprocessen tot gemiddelde complexiteit.
8. Uitvoerbaarheid (indien 1 ja is)	Wanneer de heffingskortingen inkomensafhankelijk worden is een uitkering via de fiscaliteit een omweg. Het voorstel is op de langere termijn technisch uitvoerbaar maar betreft grosso modo geen verbetering. De kwetsbare groep wordt een complexer Belastingstelsel ingetrokken.